

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur
horologiu[m] eterne sapi[enti]e**

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

[...] vtile sit seruo dei in hoc mu[n]do multas sustinere tribulationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Dñe ytile sit seruo dei in hū mūdo mltas sustinere tribulatiōes

Consolamini cōsolamini po-

Popule meus dicit deus vester. Animus quidē spiritualiē
egrot⁹ mūdanisq; varietatib⁹ plus q̄ oportuit subiect⁹:
dum noctē aduersitatis post diē incurrit p̄speritatis: remedi
orū oblitus premissoꝝ cepit rursus anxiari: t̄ corde mestissimo
aiam suā corā deo effundere: t̄ q̄ passus fuerat aduersa quodaz
affectu cōpassiuo tanq; carbones desolatorios corde ignito ad
memoriā reuocare: t̄ lacrimas effundere yehemētes. Lū autē
discipulus sapie nō haberet ad man⁹ vñ spiritū in aduersis pro
xpo laborantē refoueret: ecce ei desiderāti t̄ suspirāti: iuuenis
quidā pulcerrim⁹ in visione astitit q̄ sibi instrumentū quoddam
musicale qđ psalteriū dicit̄ cruce signatū ad man⁹ porrexit: mē
tēq; eius iterato sentētys spūlib⁹ fecūdauit: p̄cipiēs vt iocūde
t̄ sapien̄ psalleret: t̄ corda tristia seu merentia in dño deo suo
letificaret: s̄z t̄ multi varys aie lāguorib⁹. ac ceteris incōmodis
laborātes: ei p̄pius assistētes ad solaciū laboris sui hoc ab eo fie
ri humilit̄ supplicabāt. Qui accepto de manu ei⁹ psalterio: ad se
rediēs t̄ p̄positū intelligēs: corā suo egroto: carnune assumpto
a dicto p̄phetico sic exorsus ē. **C**onsolamini cōsolamini popule
meus dicit de⁹ vñ. Lūq; hec t̄ similia cōsolatiōis vba ad lenien
dū dolorē animi merētis depromeret: noluit cōsolari. s̄z magis
ac magis cepit cōtristari. Verba nāq; dulcia: dū mēror in cursu
ē: corda tristia interdū reddit̄ tristiora: sicut t̄ armonia vt fert
letū reddit̄ letiorē: ac tristē tristiorē. Sic t̄ anim⁹ deuot⁹ diuino
flagrās amore. q̄nto suaui⁹ diuinā p̄sentiā post p̄bationē amarā
in se expit: tanto plus tot⁹ in lacrimas ex iprouisa leticia resol
uit. Eodē modo accidit in p̄posito: vt aie lauguēti materia gau
diorꝝ in occasionē vteref tristiciarū. Nam q̄ potius gaudere d
buerat fieri cepit vltra modū. **I**nrogat⁹ aut̄ cur fieret: vñ cōdnā
haberet respōdit. **D**imitte me vt defleam dolorē meū: quia aia
mea valde in amaritudie ē. Qui dixit ei: qđ passus es dic mibi:
Et respōdit. En̄ ego ifelix in annis adhuc adolescētie cōstitut⁹:
aby amicā mibi assumere. vt ei⁹ leto p̄fruit⁹ cōsorcio: vna age
rem felicē: t̄ cū multas vidisseni t̄ optionē inf̄ eas haberē: vna
ceteris pulcrior vt mibi videbas complacuit oculis meis. Que
blandis sermonib⁹ t̄ amplissimis p̄missiōib⁹ se mibi exhibens:
t̄ ceteris oībus spretis in ea cōsensi: t̄ in spōsaz mibi accepi. Et
cū nō diu apud ipam māfissez: t̄ me salutē magnā ei⁹ ex ciūctū

3 2

habituru sperare: p[ro]dolor de amica facta ē inimica: agnus in
leonē mutat: t[em]p[or]e tota vita mea: ipa mediātē dolore t[em]p[or]e miseria re-
pleſ: dū enī in domo mea vt putarē securus residerē. t[em]p[or]e velut ar-
bor[um] frōdosa necdū matura iuxta salices torrētis ramos expāde-
re inciperē ac fructificare: hec quā amicā estimauerā manū
suā extēdit cōtra me: t[em]p[or]e flores teneros algore cōstrictos areſecit
frondes auulſit: ſicuz decorticauit: t[em]p[or]e dū adhuc ordirer ſuccidit
me: hostes cōtra me crudelissimos ipa ſuscitauit. q[uod] me nocte ac ^{z.}
die affligētes ſōnino nō p[ro]cebat. Quibus dū cuperē resistere: eo
rū frequēti insultu nimii afflict^o: corpe cepi languere iuuenili:
et anim^o gaudens tristitia multa cōtabeſcebat: post hec dolorez
addens dolori: t[em]p[or]e vulnus vulneri apponēs: parentē dulcissimū
vnicū cordis mei tpale ſolaciū: quē velut aiam meā diligebam
ipa nūbi abstulit: t[em]p[or]e deſolatiū reliquit. O ſi vidiffes in tēpore
illo q[uod] lacrimofis vocibus flens t[em]p[or]e eiulās ſuſpexi in celū: petens
vt iram suā misericors de^o in māſuetudinē conuerteret: t[em]p[or]e ab af-
fliſtione miseri manū suā grauiflā paulisp[ro] releuaret: cōmota
fuiffent viſcera tua pia. H[oc] ecce q[uod] t[em]p[or]e cū lacrimis tibi dicere co-
gor: furorē ſuū cōtra me hec quā p[ro]fatus ſum crudelissima ſpon-
ſa exarcuit in hūc mundū. Nā duas ſolas oues relictas habui.
ſimul de ſcutella mea edētes: t[em]p[or]e pariſ mecum bibentes: t[em]p[or]e vtilitati
mee vt cūq[ue] ſubſeruiētes: t[em]p[or]e dū minime putarē venerūt lupi yes-
ptini: ouiculas rapiūt t[em]p[or]e diripiūt: omni morte corporali ifelitiū
eas laniātes. Qui cū flens t[em]p[or]e eiulās poſteas icurriſſem: vix tan-
dē magno cū labore partem aliquā morticinū vi extorſi: quō ſi
pastor duo crura pecudis eruat de ore leonis. Quod vidēs ad
uersatrix mea manū ſuā in ſanguine cruēto mortuor[um] p[ro]dictoriū
tinxit: t[em]p[or]e me in faciē tangēs atq[ue] ſanguine cōſpergēs obprobriū
me insipiētib[us] dedit. Tribulatiōes morte ifelitiōes imiſit: t[em]p[or]e cla-
ritatē lucerne micātis extinxit: vocez iocūditatis abstulit: ac le-
ta t[em]p[or]e cara vniuersa tulit: dolorib[us] ſeuiflā ſeuiſſimis t[em]p[or]e incredibilibus cor-
meū a ſummo vſq[ue] deorsū cōuulnerauit. Elebāt tūc multa pia
corda q[uod] hec videbāt t[em]p[or]e altius ingemuere: nōnulli p[ro]cutiētes pec-
tora ſua vehemētissime afflictioni cōpatiētes: quidā autē illic
ſtanties ſubſannabāt miseriū: capita ſua mouētes: ac ei q[uod] patie-
bat iproperantes. Quid multis morer[unt]: Si tribulatio hec ſeu
ens tūn inualuit vt ego morsq[ue] vno tūn vt ita dicam gradu diuī
deremur: nec adhuc deſtitit hic quā maxime diligebā: ſi i istis
tantis tribulatiōib[us] nouas cōtinuauit. Etenī nem[us] folior[um] viridi-
tate veniſtū: cū māgo laboř t[em]p[or]e ſtudio a pueritiā mea plātauerā

cathedre honoris cōtentiuū: de qua gloriā t̄ honorē recepturū
 me sperabā. Lūqz tēpus iam adē. vt meo fruerer labore cathe-
 dra subuertis: t̄ nemus in alterius cuiusdā redigit dominium
 t̄ labor ois pdit: t̄ finis intētus frustrat: t̄ sic velut in altuz ele-
 uās allisit me valide. Vis malis adhuc recent crassantib⁹ mag-
 nā multitudinē quorūdam velut serpentiuū t̄ animaliuū venena
 tox cōcītāuit aduersū me: q̄ vchemētissimo īpetu me iuaserunt
 nunc simul: nūc diuīsim me affligētes: frat̄ tūc erā leonū: t̄ soci-
 us strutionū. Lanes rabidi aduersū me latrabāt: t̄ scorpiones a
 secreto vulnerabāt. Serpētes quodā vēto fetido i me sufflabāt
 ac fibilabāt: t̄ faciē meā cōspuere nō verebant̄: sicqz ōni ḡneū
 penarū me ledētes ac illudētes vitā meā ad amaritudinez pdū
 cebāt. Quid plura: tēpus nō sufficeret si ad singula aduersatricē
 mee flagella: q̄bus me vscq ad hāc horā castigauit: yellē enarra-
 re: s̄z dicere libet cū ppheta. Secretū meuz nūhi: secretū meum
 mibi. Hec aut̄ ex abūdantia cordis ppter vocē iocūde cōsolatio-
 nis tue: de plenitudie cordis simul cū defluētibus lacrimis vio-
 lenf eruperūt. Hec cū discipulus audisset itellexit eē misteriuz
 despōsationis et̄ne sapie: q̄ suos amatores tēporalibus ɔsueuit
 tribulatiōibus pbare: t̄ pbatis sibi in amicitia copulare: t̄ ouer-
 sus ad cā dixit. O diuīne sapie abyssus ipscrutabilis. O totius
 pietatis pelagus infīminabile: q̄re sic affligis diligentes tc: t̄ te
 modicū curātes: collo pmittis icedere erecto. An ignoras tu q̄
 es plasimatoz oīm: ifirmitatis hūane debile nīmīū eē fundamē-
 tum: t̄ q̄ corpus qđ corrūpit intīn aggrauat aiam: vt nō possit
 semp ea q̄ ventura sūt inspicere s̄z cogit̄ magis ad ea q̄ in pspec-
 tu sūt ɔclinationē habere. O clemētissime deus tribulatiōes nos-
 tras clementē cōsidera: t̄ vtutē patiēdi presta: ac tuis gratissimis
 cōsolatiōibus corda iua. **Sapientia** *Vinnulus recē-
 lida ex alto cōfirma.*

*z. f.**Exempl. saunt.
firmat.*

singulari q̄q̄ intolerātia aduersitatū p̄bati extiterūt. **E**t vt de ce
teris oībus quorū infinitus ē numerus fileā. **E**cce ad manus ē
1. puer cytharista vir scōm cor dei. **N**uātas inq̄ ostēdisti mibi tri
2. bulatiōes multas t̄ malas t̄ cōuersus viuificasti me: t̄ de abyſ
3. sis frē iteruz reduxisti me. **J**oseph futurus egypti dñs: a fribus
suis vēditus: t̄ a muliere mala ifamat⁹: carcerali custodijā mā
cipatus fuit. **S**ilentio nūc p̄transeo abrahā bñdictuz dñi. **M**oy
sen electū a dño: t̄ ceteros patriarchas t̄ p̄phetas t̄ amicos dei
altissimi: quorū longanimitas speci nō īmerito speculuz patiētie
tibi eē deberet: t̄ te cordatū reddere in aduersis. **I**ntra ga
ratiōes singulas t̄ annūciabūt tibi: maiores tuos t̄ dicent tibi:
Exēnus q̄ppe es: ignorās introitū tuū t̄ exitū tuū t̄ videbis q̄
ridiculū ē qđ pateris: si qđ pateris: debite: librate: t̄ patrū passio
nibus volueris cōpare. **E**cce ysayas grāruz nobilitate inlignis
serra lignea secat⁹. **D**ieremias in vtero sc̄ificatus: q̄ diē hoīs nō
cōcupiuit: lapidibus obrutus crematur. **E**zéchiel crudelē excre
braſ. **D**aniel vir desiderior̄ in lacū leonū p̄scit. **T**rēs pueri i ca
mino ignis tradunt⁹. **J**ob exemplū paciētie in man⁹ inimici tra
dif. **T**hobias excecat. **M**achabeī cruciatib⁹ exq̄stissimis inter
empti sūt: t̄ h̄y qđem p̄s bonā téporalia in re promissiōe acce
perāt. **P**orro ab initio n̄ sc̄ētis ecclē: regnū celoz vim pati⁹: et
violentī rapiūt illud. **N**onne vides amicos meos apostolos ca
rissimos in hoc mūdo degere: t̄ fame ac siti: frigore t̄ nuditate
laborare: carceribus ac plagis t̄ mortibus se exponere: t̄ oībus
vite p̄sentis laborib⁹ t̄ angustys subiacere. nec deficere in tribu
latiōibus: nec q̄rulosis ifistere vocibus velut tu facis: s̄ gaude
re in cōtumelys: t̄ tribulatiōibus letari. **S**anctos q̄q̄ martyres
13. quis audeat aspicere t̄ desidiosus vel q̄rulosus eē: q̄ ludibria v̄
ba expti vincula t̄ carceres p̄pessi: inumerā tormentoz genera
14. passi gloriosissime coronati sūt. **C**ōfessores ac v̄gines longū du
cētes martiriū: corpora sua cū vīcys t̄ cōcupiscētys crucifixerunt
15. **Q**uid fecit allexius: qđ passus eustachius. **Q**uid deniq̄ adhuc
hodierna die p̄ totā fidei spacioz latitudinez p̄ amore dei pa
tiunt inuenes ac v̄gines: s̄ t̄ cōiugate ac vidue deuotissime: q̄
ruz magnitudo tribulationū si cognita eēt: silentiū ori tuo q̄ru
loso iponeret. **N**onne ad memoriā reuocas exēplū memorabi
le valde de femina cōiugata deo deuotissima: q̄ veniēs in cōfes
sione tibi aperuit: qualit. xx. annis cū marito suo vixerat: q̄ non
vt homo s̄ velut leo ferocissimus gladio euaginato ipam mul
totiens ipetierat: t̄ innumeris v̄beribus t̄ cōtumelys mulierem

39.

sanctā atq; pudicā flagellauerat: int̄n vt singulis horis ad con-
spectū viri mortē phorresceret iprouisam: q̄ oīa deuota femina
patiētissime ferēs: nec murmurās aut reclamās: p̄ salute ip̄yssi
mi tibi orandū tam deuote supplicabat. Nōne tūc sursum respi-
ciebas: atq; pectus tundēs corde verecundo pclamasti: te nihil
pati s̄z ociose vagari. Preterea adhuc restat loc⁹: vnde tibi meli
us cōcludat: t̄ salubrius cōsulat. Achillē in medi⁹ cordis tui
pfero. Collatiōes videlicet t̄ vitaspatrū quas q̄tidie legis t̄ re
legis: t̄ a q̄bus nec ad modicū liben⁹ diuelleris. Vis diligenter
p̄spectis satis mirabile ē si nō tm̄ in eo pfecisti: vt patientiā didi-
ceris in aduersis. Ubi ē tuus Arseni⁹? Macharius q̄ deueuit:
oblitus es Antony? Paulū t̄ Hilarionē piecisti? Logrega dis-
p̄siones cordis tui t̄ reminiscere patrū diuinissimorū: q̄ in the-
bayde ac egypti ptibus: ac ceteris heremī locis degētes: t̄ reces-
sus montiuz: prupta petrarū: anfract⁹ siluarū petētes. vastitatē
horridā desertissimi heremī q̄sierūt: ibiq; ab huānis aspectibus
semoti t̄ inumera aduersa deuotissime tolerātes cūctis admir-
bilē duxerūt vitā. Nōne erubescis cū hos p̄spicis: t̄ societati eo
rū annumerari tuo mētis affectu cōcupiscis: t̄ q̄ eoz fufferen-
tias vel in modico imitari non vis. Vis int̄ tot strenuissimos
milites d̄sidiosus eē t̄ somnolētia torpescere: Absit: absit. Tem-
pus iani p̄terijt. Ecce in virū mutatus es abyce amīno puerilia
t̄ p̄para te ad bel. **Discipulus.** Vere tantoꝝ memo-
la robustiora.

Sapientia Una interrogatione tria vt videt dubia ti-
bi soluēda poposcis: videlicet de casu: de
modo: t̄ de causis tribulationū. **De primo firam bāc sententia**
teneas: q̄ nulla tribulatio: sicut nec quicūq; aliis euētus fortu-
itus potest dici casualis: relatus ad primā rerū causam. licet per
reductionē ad hanc vel illā leges causalitatis icurrat. **Uñ quis**
tibi occurrēs aduersitas: eius nutu t̄ puidentia gerit. cuius vir-
tute cūcte res create sūt: t̄ in suo eē cōseruant.

Solutio 3. 112.
*Fido A. Tribulacionis
mutabilitate.*

luntarijs tribulatiōibus scire debes: q̄ licet iuolūtariū inq̄ntuz
huiusmodi nō sit meritorium: verū tamē si prudēs animis hoc
quod iuolūtarie illatū ē: yolūtarie pati voluerit: t̄ voluntatez
hactenus rebellē ad virgā dei iclinauerit: virtutē faciens ex ne
cessitate. Haud dubiuz: q̄n salubre t̄ meritoriū fiet hoc qd ante
pestiferū videbat: t̄ ad spūale virtutū pficiet incrementuz. Sic
reuera dei sapia: inumeros a principio mūdi ad se iuitos trahit
t̄ rebelles cōpellit intrare. **Sed q̄re electi** vt plurimuz hic ad
uersis depmans: hoc in pmpto pro ratione habeas: qz cū proni
fint sensus hois ad malū ab adolescētia sua: sepienda ē via elec
toz spinis tribulationū: ne noxia delectatio materia prebeat d
linquēdi. **Sed dū electus quisq; nimys t̄ cōtinuis tribulatiōni**
bus premitur: ad superna tendere etiam inuitus cogitur.

alia.

Discipulus ac salubres eē nō disredo: si modū t̄
possibilitatē patiētis nō excedat. **H**z ecce eoꝝ p̄sentia afflictuia
tam yebement angit t̄ mouet: yt interdū q̄q; virtutē hūanam
excedere. **Sapientia** **V**ic mos cūctoz solet eē mise
videatur. **G**ellis estimēt prepođerare: t̄ sua q̄sq; damnā sentiēs magis de
fleat q̄ aliena. **E**t q̄ se putat hac specie flagelli supra moduz pre
grauari: mutata specie eadem difficultas q̄rimonie remaneret.
Unde omni exceptiōe semota voluntati diuine te subyce: t̄ fla
gella eius accipe cū affectu. **I**idelis enī deus q̄ nō patiet tēptati
suos supra modū. **f**aciet cū tēptatione puentū vt possint sus
tinere. **Q**uid igit̄ adhuc trepidas: qd times. **D**yssimus nāq; ē:
vt velit. **S**apientissimus: vt optime nouerit qd expediāt p vno
quoq;. **E**t potētissimus: vt vbi ex se deficit homo: suppleat ma
nus omni potentis. **I**gitur cogitatum tuum iacta in domino:
cōmitte te deo: crede deo: omnē sollicitudinem tuā in ipm pro
uice: quoniā ipi cura ē de te: accede t̄ fiducialiter dic ad ipz. **P**a
ter nū: nō mea sed tua voluntas fiat. **L**um autez tribulatio ad
uenerit: exi tanto hospiti obuiam benigne cum recipiendo: et
dic corde iocundo. **B**eneueniat amica mea tribulatio.

Discipulus **O** deus q̄q; facile ē hoc dicere: t̄ q̄q; dif
bulationum preuenientium seu vulnera sunt valde afflictuia.

Sapientia **S**i tribulationes non affligerēt: tribula
tiōes appellari nō valerēt. **T**ribulatio dū
p̄s ēmesticiā p̄stat: cū āt p̄terierit t̄ victa fuerit letificat sume.

Breuez habet amaritudinē & longā cōsolationē: frequēs tribu
latio cōsuetudine tandem vincit: vt iam quasi non eē tribulatio
aut leuis eē videat. Qui enī & mōstris assuerit ē monstruosa mi
nus curabit: diuine dulcedinis īmensa copia inqntuz huiusmo
di nō eēt tibi adeo meritoria nec tāta laude digna: qntuz ex fer
uida caritate tribulatio patientē p̄pessa. En plures iuueniū: qui
prosperis successibus elati deciderūt: q̄z qui in aduersis fracti a
pposito spūali corruerūt. Deniq̄z si in astrologia sc̄iētia discipli
na floresceres: & oīm liberaliū artiū secreta penetrares. Si admir
bilis in omni sc̄ia appareres. Si cūctos rethores ac dialeticos
facūdia & argutys pires. Nec oīa nō tñ ad bonā tibi vitā cōfer
rent: qntū hoc vñū ad salutē necessariū sc̄z ex caritate de corde
puro & cōscientia bona & fide nō ficta teipm deserere: & totū te
deo in omni tribulatiōe cōmittere: eiusq̄ voluntati parere patiē
ter. Nam illud bonis & malis cōmune ē: istud aut̄ electis inesse
potest. Tanta ē p̄eminētia etne glē ad tpales ac trāsitorias pas
siones: vt diligens p̄spector deberet potius eligere multis ānis
in fornace ignis ardētis velle torqueri: q̄z minimo p̄mio i futu
rū sibi reseruato velle priuari: qr labor eu fine merces sine fine

Discipulus O summa & ineffabilis pietas: q̄z sua
uissime & poptime organa h̄ resonat i
aure tristiori. O mira circa nos tue pietatis dignatio: eo q̄ cir
ca hominē miserū & afflictū ac desolatū sic apponis cor tuum: &
sic dignaris lenīr doleteres: & isolari tristes ac merētes. Te nāq̄
sic dulcī resonāte: anim⁹ tristitia pressus alleuaſ: & tua celestis
modulatio spiritū tristie mentē exagitante saltez ad tēpus fu
gat vt leui⁹ qđ patiē ferat. Q̄ si etiā daref optio: mallem potius
aduersa cōtinue pati & tua cōsolatione dulcissima sic foueri: q̄z
aduersis carere & vunctionē tuā p̄ciosissimā nō habere. E ya age
nūc qđ cepisti: qr se q̄si nihil pati existimat: cui tā dulcī etna sa
pientia in aduer. **Sapientia** Audire vis cythara spi
lis cytharizat. ritualis musicē pulcre r̄
sonantē: surſū erigere & p̄ciosū fructū tpaliū aduersitatū diligē
ter attende. Sicut enī in cythara corde pportionabilit̄ p̄tēle so
nū reddunt suauē. Sic elcūs q̄sq̄ dū aduersitate p̄mis: quasi vi
quada extra se tendit: & ad reddendā dulcē ac celestē melodiā
pleni⁹ abilitat̄. Sciendū ergo q̄ tpalis tribulatio: ab hoc q̄deꝝ
mūdo insuauissimo vilipēdit̄: a summo aut̄ iudice deo valde p̄
ciosa estimat̄. Ipa iram iudicis extinguit: & ei⁹ severitatē i ami
citiā & benignitatē cōuertit. Qui aduersa pro deo libent̄ patitur

S. 8

xpo passio assimilat: et ideo ab eo tanq; a cōsimili nexu dilectio
nis p̄cipuo cōstringit. Fructus ei⁹ balsamicus iputribile pres
tat vigorē. Sicut stella matutina solis vicinū huic mūdo prenū
ciat ortū: sic tribulatio hois similit̄ facit. Nam ipius supcelestis
solis aiam tribulatā inuisere volētis iocundā demōstrat: ppin
quitatē et internā auget cōsolutionē subsequentez. Et sicut nox
tenebrosa diē precedit luminosam: et hyemis asperitas estiualē
an̄cedit iocūditatē: sic bonarū mentiū internā etiāq; ipaz pire
solet cōsolutionē. Hic arc⁹ refulgēs int̄ nebulas glē signū ē diui
ne pacis ad gen⁹ humanū. Sic tribulatio seniēs signuz ē diuine
ppicationis ad animū cōtritū. Ipa ḡe pambula: spei socia: di
litionis puerpera. Ipa actiuā vitā suo niunimine ptegit: et tem
plationis oculū subtilit̄ acuit. Nec ē que hoiez carnalē facit spi
ritualē: ac mentē tristē mutat in celestē: qz sursum tēdere cogit
qd se iuxta se diffundere phibet. Mundi hui⁹ ipa generat deser
tionē: sz diuinā parit familiaritatē. Amicos cōsueuit diminuer
sz gratiā solet augere. Frequent̄ nāq; ab hoc mundo tanq; vile
p̄cif̄ hoc qd a summo bono eligit: et qd ei⁹ dilcione singulari
decorari meref. Ipa ē arta via: sz secura et cōpendiosa: dicens
ad vitam. Perpēdat nūc vnuſq; sensatus: qz stultus hic esset
quicūq; eius frequent̄ pensaret vtilitatē: et ipius vellet habere
supportationē. O qz inumeri somno pctōz pfundissimo obdor
mierāt: et morte perierāt spūali: qz ifelix absorbuerat iniqtas: q
adueniēte diuine correctionis virga: velut de graui somno ac
mortis impio excitati: vita in melius cōmutauerunt: et opa te
nebrarū abyctētes: armis lucis iduti sūt. O quot sūt in mundo
captiui q p manū altissimi velut aīglia idomita: et auicule icaue
ate: tribulationib⁹ se premētib⁹ inclusi tenent: qbus si facultas
adeēt: ocio resoluti a statu diffugerēt p̄prie salutis. O qnti sūt q
grauiſſima cōmisſiſſent pctā: q multa crima īcurrissent: si non
pia quadā dispēſatiō dei p̄tribulatiōes p̄seruati fuissent Quid
nāq; ē qd eq̄ cor tumidū et animū elatū: ac hoiem ambiosum
seipm magis faciat cognoscere et nō alta sapere. Sz humilit̄ in se
ipo cōſistere ac timere: et q primo patiēti cōdescendere doceat
hec ē nutrix humilitatis: doctrix patiētie: custos v̄ginitatis: cō
patrrix etiē felicitatis. Tribulatio habita ē a deo salutifera: vt
vix sit q ab eius se abſcōdat bonitatis aspgine: siue fit de icipiē
tiū numero vel p̄ſcientiū seu etiā pfectoz: rubiginē anſert pec
catorz: icreniēta prestat v̄tutū: et v̄bertatē cōſert gratiarū. Quid
hoc theſauro p̄ciosiſſimo v̄tilius: Ipa nāq; pctā tollit: purgato

Folio. 2.

riū minuit: repellit tēptatiōes: extinguīt carnalitātes: spirituū
 renouat: spēm roborat: vultū exhibilat: cōscientie affert serenit
 tate: t infōr̄ gaudioꝝ cōtinuā prestat vbertatē. Ipa ē potio sa
 natiua: herba salutifera sup oēs herbas padis̄ t̄estris. Corpus
 corruptibile castigat quidē: s̄z animā vegetat imortale: aia dūo
 ta saginat̄ tribulatiōe: sicut rose ac lilia fecundans̄ celesti rōe.
 Ipa tribuit sapientiā: adducit circūspēctionē: t hoīem in exptū
 exercitatiōe facit. Qui nō ē aduersa passus qd scit: Qui non ē
 tēptatus q̄lia scit: Ipa ē donū dei electū: virga amoroſa: plaga
 pāna. Ipa volūtarios iūitat: t rebelles ad se trahere cōſuevit
 volūtates. Domini patiēti eque subseruiūt tam aduersa q̄z pros
 pera: amici t iimici ei equalit̄ famulans̄. Quotiēs q̄so frendēti
 bus aduersarys. t stridētib̄ aduersū te iimicis frenū silency im
 posuisti. Lū eos p tuā māſuetudinē t patientiā: cordisq̄ bilari
 tate ipotētes reddidisti: Ego q̄ octa creaui ex nibilo: t̄bulatōes
 iprouisas vñcūꝝ sup electos meos iduco: ne eoꝝ imēlo priuēt
 bñficio. Nā vt̄ p aduersa pbaf̄, pxinus edificat: de gloriſcat
 Pacia in aduersis ē quedā virgula fumi: ex aromatib̄ mirre t
 thuris t vniuersi pulueris pigmetarū: cuī odor suauissim̄: ex
 igne tribulatiōis pcedēs: ante oculos meos iugis̄ ascēdit: t me
 sibi placabile reddit: ac totā celestē curiā i admiratiōes suspēdit
 Nō tm̄ solēt hoīes mūdani treno militi strēnue i torniamēto d̄
 certāti itēdef̄ q̄tū tota celest̄ curia fauer̄ t itendēt̄ solz hoī spūa
 li: viriliū militati i via. En oēs sci feceſt̄ hoī paciēti credētiā: qz
 calicē dñi mixtū tota vita sua p̄gustauerūt. Et nūc ipz formido
 losis adhuc mētibus suadēt t nil mali habere: s̄z eē potū saluti
 ferū oēs vnanimis̄ acclamāt. Virtus patiētie luscitatiōi mortu
 orū: t ceteroꝝ opatiōi miraculoꝝ p̄fer̄. Ipa martyrī ſert glo
 riā: t palinā prestat vctoriosam: veste purpurea induit̄:erto d̄
 rofis rutilantibus redimis̄: aureo sceptro adornatur: regio dia
 demate insignitur. Carbunculus lucens in aureis monilibus
 Sic patientia se ostendens in aduersis euentibus gemmula ra
 dians. Odor suauiter fragrans: t fauus vndiq̄ distillans. Sic
 religiosus inter fratres suos pacienter ambulans: t defectus
 fratrū equanimiter portans: vox eius dulcisona in celi palacio
 corde iocūdo cantū sibi vendicat singularē: quē cātare neq̄unt
 q̄ in h̄ vite aduersis p animi tolleratiā eū cātare nō meruerūt.
 Quid plura: nec lingua posset diceſt̄: nec l̄ra exp̄mtere: q̄z putile
 fit aduersa pacien̄ sustinere. Verūt̄ h̄ solū de cūctis pmissis: a
 memoria tua nō excidat: q̄ tribulatī vocantur ab hoc mundo

Manuscript,
Patientia

Dm, L-

miseri: sed a me censem̄ beati: quod mecum̄ sine fine sunt regnaturi:

Discipulus. O quod evidenter nunc appetet quod es. Te incomparabilem sapientiam manifestissimum est: et que veritate agnitam mellifluo quodam sapore et suauissima quadam eructatione ad lucem pducis: nec ullum dubitationi locum relinquis. Idcirco mirum non est: si oia aduersa libenter patitur: qui in eisdem a te tantum dulciter consolatur. Nam mihi dulcissime: ecce nunc pedibus tuis puoluitur: gravis refe ro cordis affectum deuoto: pro omnibus aduersitatibus meis patribus. Et per transactis flagellatioibus gressimur: quibus me usque ad hanc horam castigare et erudire dignatus es: que mihi quoddam tam graues esse videbatur: quod ex hostili severitate predicti putabatur. Hoc mirum in modum octa habens tribilia tantum nubes matutina velociter protrahitur: et sic sunt te optate annos octos meos quod si nunquam fuerit: cogor quod dicere cum sapiente. Modicum laborauit: sed iuueni mihi multa requie. Etenim cum te uniuscum cordis mei thesaurum: velut amoris speculum: oculis amaros cordis propone: et te ex istis visceribus omnium desideriorum meorum affectuissime complector: cunctorum obliuiscor tristibulum: et in obliuione cuncta veniunt: quecumque labore seu dolorem persistere potuerunt.

O utile sit passionem christi iugiter habere in memoria.

Derosis ad rosas procedimus

et violas relinquendo ad lilia perquirenda properamus: dum de florifero germine passionum quorundam hominum diuinorum ad rosiferas passiones tuas: o flos campi: o rosa sine spina eterna sapientia: sumo cum desiderio rursus cordis oculos retrahimus: Per tuam namque fructiferam ac venerabilem passionem: cunctorum nobis spiritualium bonorum materia copiosissime sumministras. Ubi enim est gloriam nostram: ubi spes et leticia cordis nostri? Reuera in te uno summo bono: et vero bono: et preciosissime tue passionis thesauro. Et ideo tam impetrabilis thesaurus delcat iugiter in corde retinere et continere de ipso loqui: ac omni tempore mente et corpe cum ipso occupari. Utinam quoque et in cordibus nostris nunquam marcescat: sed semper rediuita pullulatione nouus existat. Felix pinde tu o gloriosum lumen omnium ecclesiarum qui volatu penitentia mutabilia cuncta supuolas: et archanum domini nitatis attigens abyssum claritatis de me oculis purioribus ita utudo introisti ac uba quod non licet homini loqui audisti: et tamen ad ima descendens: affectum quodam mellito: possidis huius ob preconium: de cordis thesauro in mediis eructasti dicens. Nihil arbitratur sum me scire in te vos nisi ihesu christi et hunc crucifixum. O ubi mellifluum dulcissimum